

การทบทวนวรรณกรรม: การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศ
และความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการทำ
ความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565*

THE LITERATURE REVIEW: THE RECIDIVISM AMONG PRISONERS
CONVICTED OF SEXUAL AND VIOLENT CRIMES FOLLOWING
MEASURES TO PREVENT RECIDIVISM OF SEXUAL
AND VIOLENT CRIMES ACT (2022)

อรรถพล วงศ์กระจ่าง

Attapon Wongkrajang

สุปรีชา ชำนาญพุฒิพร

Supreecha Chamnanphuttiophon

วชิรวิชญ์ อิทธิธนาศุภวิชญ์

Vachiravitch Ittithanasuphavitch

สุภาพ เต็มรัตน์

Supap Temrat

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมศาสตร์

Mahamakut Buddhist University Srithammasokkaraj Campus, Thailand

E-mail: attapon.won@student.mbu.ac.th

บทคัดย่อ

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังยังเป็นปัญหาที่ทำนายที่หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม
ต้องหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาย่างเร่งด่วนเพื่อแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมซ้ำของผู้ต้องขัง
ที่ทวนกลับมากระทำผิดซ้ำ บทความนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการกระทำ
ผิดซ้ำ ความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง และวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของ
ผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง รวมถึงเสนอแนวทางในการแก้ไข ซึ่งรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร
และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่ยังก่อให้เกิดการกระทำผิดซ้ำประกอบด้วย
ปัจจัยทางด้านตัวตน จิตวิญญาณ สังคม จิต สิ่งแวดล้อมและกฎหมาย ส่วนแนวทางในการแก้ไข
การกระทำผิดซ้ำควรมีแนวทางแก้ไขแบบองค์รวมทั้งในด้านกาย จิต สังคมและกฎหมายเพื่อเป็น
แนวทางให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะกรมราชทัณฑ์ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจ

* Received 16 October 2023; Revised 18 December 2023; Accepted 22 December 2023

เกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต และสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ

คำสำคัญ: สาเหตุ, การกระทำความผิดซ้ำ, ผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง

ABSTRACT

The recidivism of prisoners is also a challenging problem that requires agencies in the justice system to urgently find ways to solve the problem in order to rehabilitate the behavior of prisoners who return to re-offend. This article, therefore, aims to study the concept and theory of recidivism and sexual or violent offenses and analyze the causes of recidivism among prisoners convicted of sexual and violent crimes. Including offering guidelines for solving problems, which collect information from documents and electronic media. From the study, it was found that factors that still cause recidivism include personal, spiritual, social, mental, environmental, and legal factors. As for the approach to correcting recidivism, there should be a holistic solution in terms of physical, mental, social, and legal aspects to provide guidance to relevant agencies, especially the Department of Corrections, which is the main agency whose mission is to control and correct the behavior of prisoners. To return to being a good citizen and having good physical and mental health. Do not return to commit the same mistake again. Receive skill development in honest occupations and be able to lead a normal life outside of society, with society accepting it.

Keywords: Causes, Recidivism, Sexual and Violent Crimes

บทนำ

ปัญหานักโทษล้นคุกและปัญหาการกระทำความผิดซ้ำเป็นผลมาจากการกำหนดให้การกระทำความผิดบางประเภทที่เป็นความผิดทางอาญาจะต้องเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญาและจบด้วยการลงโทษด้วยการจำคุกในเรือนจำกับการขาดมาตรฐานในการบำบัดฟื้นฟูต่อตัวผู้กระทำความผิด (ไท วัฒนา, 2564) ซึ่งจากรายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศสำรวจ ณ วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2566 พบว่า ประเทศไทยมีผู้ต้องราชทัณฑ์ทั้งสิ้น จำนวน 270,879 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 238,429 คน และเพศหญิง จำนวน 32,450 คน (กรมราชทัณฑ์, 2566) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนนักโทษในประเทศไทยคือ “ผู้ต้องขังกลับมาติดคุกซ้ำ” หากวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับของกรมราชทัณฑ์ ใน พ.ศ. 2563 พบว่า

มีผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว จำนวน 156,744 คน จำนวนนี้มีผู้กลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 18,949 คน และ กลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 33,676 คน ข้อมูล พ.ศ. 2564 ระบุว่า มีผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว จำนวน 195,925 คน โดยมีผู้ต้องขังกลับมาทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 22,090 คน ยังไม่พบข้อมูลการกระทำความผิดซ้ำรอบ 2 เช่นเดียวกับปี 2565 และปี 2566 (ไทยพีบีเอส, 2566) ส่วนสถิติการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขัง พ.ศ. 2566 กรมราชทัณฑ์ระบุว่า มี 5 อันดับ คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 65.75%, ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 13.51% ความผิดอื่น ๆ 9.44% ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 6.37% และความผิดเกี่ยวกับเพศ 2.27% (ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2566) (กรมราชทัณฑ์, 2566)

ที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในมิติหรือมุมมองด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมากเพื่อให้ทราบถึงสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในฐานะความผิดต่าง ๆ แต่เนื่องด้วยประเทศไทยมีผู้กระทำผิดที่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำมากขึ้นจากสถิติที่ปรากฏแต่งงานต่าง ๆ อาจไม่สามารถสะท้อนการป้องกันการกระทำผิดซ้ำได้ รวมถึงการบังคับใช้กฎหมาย/พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 จึงมีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ถึงสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 (ราชกิจจานุเบกษา, 2565) ซึ่งอาจจะมีสาเหตุที่แตกต่างจากฐานความผิดอื่น ๆ ได้ ทั้งนี้กฎหมายจึงแบ่งแยกความผิดอาญาเป็น 2 ประการคือ ความผิดในตัวเอง (mala in se) คือ การกระทำที่เป็นความผิดหรือความชั่วร้ายในตัวเอง (wrong in itself/evil in itself) ผ่าฝืนหลักธรรมชาติมนธรรม ศีลธรรมหรือหลักการสาธารณะของสังคมอารยะ (public principles of a civilized society) การกระทำดังกล่าว สังคมเห็นว่าเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนความรู้สึกทางศีลธรรมของคนในสังคม สังคมถือว่าสิ่งนั้นเป็นความชั่วร้ายเป็นความผิดพื้นฐาน (traditional) ที่ไม่ใช่ความผิดที่กฎหมายกำหนด เช่น ความผิดฐานฆ่าคนตาย การข่มขืน กระทำชำเรา ปล้นทรัพย์ ชิงทรัพย์ ลักทรัพย์ เป็นต้น ซึ่งกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ถือว่าเป็นความผิดทางกฎหมายในประเภทนี้คือ ความผิดในตัวเอง ส่วนความผิดตามที่มีกฎหมายกำหนด (mala prohibita) คือ การกระทำที่เป็นความผิดเพราะกฎหมายบังคับหรือบัญญัติให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิด (evil because prohibita) หรือเป็นความผิดตามที่กฎหมายห้าม (wrong due to being prohibita) เช่น ความผิดการใช้ข้อมูลไม่เหมาะสม การออกหุ้นโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น (อภิวัฒน์ สุดสาว, 2561)

การศึกษานี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดและทฤษฎีการกระทำผิดซ้ำ ความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงและวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง รวมถึงเสนอแนวทางในการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่

ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 เพื่อสามารถนำไปเป็นแนวทางการนำไปใช้การแก้ไขปัญหาคriminalกระทำผิดซ้ำได้ โดยเฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม เช่น กรมราชทัณฑ์ สามารถหาแนวทางในการแก้ไขการกระทำผิดซ้ำได้อย่างตรงจุดและลดปัญหาการกระทำผิดซ้ำและคนล้นคุกได้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะเป็นหน่วยงานหลักที่มีภารกิจเกี่ยวกับการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรมผู้ต้องขัง ให้กลับตนเป็นพลเมืองดี มีสุขภาพกายและจิตที่ดี ไม่หวนกลับมากระทำความผิดซ้ำ ได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือในการประกอบอาชีพที่สุจริต และสามารถดำรงชีวิตในสังคมภายนอกได้อย่างปกติโดยสังคมให้การยอมรับ

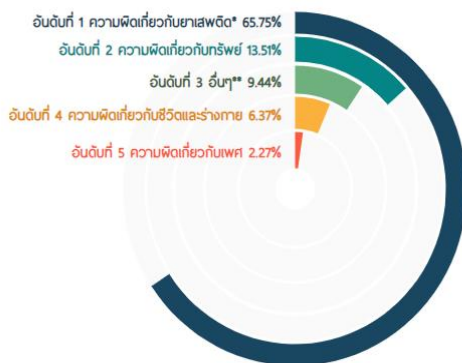
การทบทวนวรรณกรรม

การกระทำผิดซ้ำ

สถานการณ์เกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำ หากตรวจสอบข้อมูลย้อนของกรมราชทัณฑ์ พ.ศ. 2563 พบว่ามีผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว จำนวน 156,744 คน จำนวนนี้มีผู้กลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 18,949 คน และกลับมากระทำความผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 33,676 คน ข้อมูล พ.ศ. 2564 ระบุว่าผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว จำนวน 195,925 คน โดยมีผู้ต้องขังกลับมาทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 22,090 คน ยังไม่พบข้อมูลการกระทำความผิดซ้ำรอบ 2 เช่นเดียวกับปี 2565 และปี 2566 (ไทยพีบีเอส, 2566) ส่วนสถิติการกระทำความผิดซ้ำของผู้ต้องขัง พ.ศ. 2566 กรมราชทัณฑ์ระบุว่า มี 5 อันดับ คือ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด 65.75%, ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ 13.51% ความผิดอื่น ๆ 9.44% ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย 6.37% และความผิดเกี่ยวกับเพศ 2.27%

5 อันดับประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัวในงบประมาณ 2567

ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม 2566

* ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด(พ.ร.บ.ยาเสพติด พ.ร.บ.สารเสพติด พ.ร.บ.วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท)
** อื่นๆ(หลายประเภท เช่น พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ร.บ.การพนัน พ.ร.บ.อาวุธปืน พ.ร.บ.คนเข้าเมือง ฉุกเฉิน ฯลฯ)

ภาพที่ 1 ห้าอันดับประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว
ที่มา: กรมราชทัณฑ์, 2566 (ข้อมูล ณ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2566)

“การกระทำความผิดซ้ำ (recidivism)” เป็นศัพท์ทางอาชญวิทยา หมายถึง “การกระทำความผิดของผู้ต้องขังเพิ่มเติมขึ้นอีกหลังจากผู้กระทำความผิดได้ถูกจับกุมและลงโทษแล้ว” นอกจากนั้นยังหมายถึง “การละเมิดเงื่อนไขที่ผู้ได้รับการคุมประพฤติหรือผู้ที่ได้รับการพักการลงโทษกระทำขึ้น” การกระทำความผิดซ้ำนั้นนับรวมถึงการกระทำผิดครั้งที่ 2 ขึ้นไป อาจเรียกได้ว่า เป็นการกระทำความผิดติดนิสัยและยากต่อการแก้ไขพฤติกรรมที่ติดเป็นนิสัยให้กลับคืนสู่สภาพปกติได้ การกระทำความผิดซ้ำยังรวมถึงการกระทำผิดในคดีอื่น ๆ ที่ไม่จำเป็นต้องเป็นคดีเดิมกับการกระทำความผิดครั้งแรก (Maltz, 1984) ซึ่งเห็นได้ว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังนั้นเป็นปัญหาที่ท้าทายของกระบวนการยุติธรรมไทยและหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่มีใช้เพียงหน่วยงานกระบวนการยุติธรรมเท่านั้น โดยการกระทำผิดซ้ำที่เกิดขึ้นมีหลากหลายปัจจัยที่ทำให้ผู้ต้องขังหันมากระทำผิดซ้ำเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากปัจจัยต่าง ๆ ภายนอกเรือนจำส่งผลให้ผู้ต้องขังเหล่านี้วนกลับไปกระทำผิดซ้ำเพิ่มมากขึ้นและจำนวนความถี่ที่กระทำผิดซ้ำก็มากขึ้นเช่นเดียวกัน

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำ

สาเหตุในการกระทำผิดซ้ำโดยทั่วไป พบว่า ในแง่ของการศึกษาทางด้านอาชญวิทยา โดยการศึกษาของ Enrico Ferri พบว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้ต้องขังวนกลับมากระทำความผิดซ้ำคือ นิสัย กล่าวคือ ผู้กระทำความผิดชอบกระทำจนเป็นนิสัยหรือการกระทำความผิดติดนิสัย (habitual delinquency) จากการศึกษาของ Ferri ได้แสดงทัศนะไว้ว่า ผู้กระทำความผิดติดนิสัยเป็นเสมือนหนึ่งพวกที่เกิดมาประกอบอาชญากรรม (born criminal) นอกจากนั้น Colajanni ได้แสดงทัศนะไว้ในลักษณะเดียวกัน แต่ Colajanni ถือว่าผู้กระทำความผิดติดนิสัยไม่ถึงกับเป็นผู้ที่เกิดมาเพื่อกระทำความผิดเลยทีเดียวเพราะกระทำความผิดในอัตราที่น้อยกว่า ผู้กระทำความผิดซ้ำกรณีอื่น แต่อย่างไรก็ตามผู้กระทำความผิดติดนิสัยก็ถือว่าเป็นผู้กระทำความผิดซ้ำ ทั้งนี้จากการศึกษาของ Ferri ในเรื่องเดียวกัน Ferri ยังถือว่าสาเหตุแห่งการกระทำความผิดซ้ำนั้นเนื่องมาจากนิสัย (การกระทำความผิดติดนิสัย) หรือสันดานของผู้กระทำความผิด (เกิดมาเพื่อกระทำความผิด) โดย Ferri ได้พยายามศึกษาผู้กระทำความผิดแตกต่างกันไป จากสำนักอาชญวิทยาดั้งเดิม (classical school) ในหลักการพื้นฐานคือ การศึกษาในเชิงการป้องกันผู้กระทำความผิด โดยเฉพาะเยาวชนที่กระทำความผิดมิให้ติดต่อสัมพันธ์กับผู้กระทำความผิดอย่างร้ายแรง ตลอดจนการศึกษาผู้กระทำความผิดในลักษณะการได้รับประกันทัณฑ์บนรวมไปการส่งตัวกลับเข้าไปอยู่ในชุมชนเพื่อให้โอกาสแก้ไขตนเองกลับกลายเป็นคนดี แต่การศึกษาค้างนี้ Ferri พบว่า ผู้กระทำความผิดโดยสันดานและผู้กระทำความผิดติดนิสัยนั้นไม่สามารถที่จะแก้ไขได้ เพราะนิสัยและสันดานที่ติดตัวมาแต่กำเนิดนั่นเอง Ferri มีข้อสมมุติฐานอยู่ที่ว่า สาเหตุของนักโทษที่ได้กระทำความผิดซ้ำประการหนึ่งสืบเนื่องมาจากนิสัยและสันดานของผู้กระทำความผิดที่ติดตัวมาแต่กำเนิดเช่นเดียวกับแนวความคิดของ Cesare Lombroso (สุธาสนี ดอกพะยอม, 2552)

พฤติกรรมการณ์ติดคุกซ้ำซาก Gottfredson สุวรรณ ใจคลองแคล้ว กล่าวว่า เป็นลักษณะอาชญากรติดนิสัย อาชญากรประเภทนี้ ได้แก่ บุคคลที่ไม่สามารถจะปฏิบัติตนให้เข้ากับมาตรฐานของสังคมได้ ไม่เกิดความเข็ดหลาบ เมื่อต้องโทษและจะประกอบอาชญากรรมซ้ำอีกเมื่อมีโอกาส โดยไม่คำนึงว่าผลที่เกิดขึ้นนั้นจะเป็นผลอย่างไร จะดำรงชีวิตอยู่ด้วยการโจรกรรม ไม่คิดบวก เวลาต้องโทษก็แสวงหาตัวดีพอพ้นโทษก็ทำผิดอีก มีความพอใจจะเป็นอยู่อย่างนี้ ซึ่งถือว่ามีความชั่วร้ายติดอยู่ในบุคลิกภาพ จึงเรียกว่า อาชญากรติดนิสัยหรืออาชญากรที่กระทำผิดซ้ำไม่เข็ดหลาบ (สุวรรณ ใจคลองแคล้ว, 2546)

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่า การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังมีหลากหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดการหวนกลับมากระทำผิดซ้ำในครั้งที่ 2 หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป เป็นต้น ทั้งนี้การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ในทรรศนะของผู้เขียนมองว่า ก็มีปัจจัยที่คล้ายคลึงกันที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง ทั้งนี้อาจจะพิจารณาบริบทภูมิหลังของผู้ต้องขังร่วมด้วยและหาปัจจัยการกระทำผิดซ้ำที่พยากรณ์ได้ว่าเป็นปัจจัยที่แท้จริงในกรณีดังกล่าว

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำตามแนวทางพระพุทธศาสนา

ในแง่ “ทฤษฎีอาชญาวิทยาแนวพุทธ” ที่ปรากฏในพระไตรปิฎกในพุทธกาล สรุปได้ว่าการกระทำความผิดของบุคคลมีปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการก่อเกิดอาชญากรรมประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ประการดังนี้

1. ปัจจัยทางจิต พระพุทธศาสนาเน้นปัจจัยทางจิตในส่วนลึกหรืออาจจะเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ปัจจัยทางวิญญาณ (spiritual factor) พุทธศาสนากล่าวว่า คนที่ประกอบอาชญากรรมคือ คนที่เป็นโรคทางวิญญาณจนมีอาจจะยับยั้งจิตใจของตนเองได้ ทำให้เกิดความโลภ ความโกรธ และความหลงจนเกินเหตุทำให้เกิดผิดพูดผิดและกระทำความผิด

2. ปัจจัยทางสังคม ปัจจัยทางสังคมที่พุทธศาสนากล่าวถึง คือ การคบค้าสมาคมกับคนชั่วซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันของ Edwin H. Sutherland การคบคนชั่วเป็นมิตร ย่อมกระทำให้เกิดความเห็นผิดหรือมีมิจฉาทิฐิและนำไปสู่การกระทำความผิดได้ ปัจจัยต่อมาคือ ความยากจน เป็นผลมาจากความเสื่อมในการบริหารจัดการด้านการเมืองการปกครอง เมื่อความขัดสนเกิดขึ้นต่อประชาชนในสังคมทำให้เกิดความเห็นผิดและนำไปสู่การประกอบอาชญากรรม ปัจจัยอีกประการหนึ่งคือ เหยื่ออาชญากรรม พุทธศาสนาได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนย่อมจะได้รับความเดือดร้อนตอบแทนเป็นไปตามผลกรรมที่ได้สร้างขึ้น ปัจจัยสุดท้ายคือ ความอ่อนแอของสถาบันทางสังคมโดยเฉพาะสถาบันในทางการปกครอง หากสถาบันดังกล่าวไม่มีความเข้มแข็งพอและไม่มีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังก็อาจจะส่งเสริมทำให้เกิดอาชญากรรมได้

3. ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ กล่าวคือ ปัจจัยภายนอกที่มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิด ได้แก่ สิ่งเสพติด อาวุธ เวลาที่ไม่สมควร และวัตถุอันเป็นที่รักหรือทรัพย์สินอันมีค่า สถานที่เปลี่ยวหรือสถานที่ยากต่อการถูกจับกุมเป็นสถานที่ที่ง่ายต่อการประกอบอาชญากรรม (อุนิษา เลิศโตมรสกุล และอัมณพ ชูบำรุง, 2561)

นอกจากนี้พุทธศาสนามองว่า การกระทำ (กรรม) สามารถจำแนกตามลักษณะเป็น 2 ประเภทได้แก่ อกุศลกรรมและกุศลธรรม โดยพิจารณาตามสาเหตุของการกระทำกรรมนั้น กรรมที่ดีย่อมเป็นมาจากอโลภะ โทสะ อโมหะ ส่วนกรรมชั่วก็เป็นผลมาจากอโลภะ โทสะ และโมหะ (ที.ปา.11/305/259) นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดตามทัศนะของพระพุทธศาสนา คือ สาเหตุทางด้านจิตใจ เพราะพระพุทธศาสนาถือว่าจิตใจมีความสำคัญมากที่สุด จิตใจที่ตั้งไว้ในทางที่ดีย่อมนำไปสู่การทำกุศลทั้งหลาย และสาเหตุทางด้านสังคม เช่น การคบค้าสมาคมกับคนชั่ว ปัจจัยหรือสาเหตุทางเศรษฐกิจหรือความยากจน ปัจจัยเกี่ยวกับความอ่อนแอของสถาบันทางสังคม สาเหตุจากสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (อัมณพ ชูบำรุง, 2561)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำตามแนวทางพระพุทธศาสนากล่าวถึงปัจจัยหลัก 3 ประการได้แก่ จิต สังคม และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ แต่ปัจจัยที่สำคัญพระพุทธศาสนามองว่า กรรมเกิดจากการทำของคนคนนั้นไม่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว

กล่าวโดยสรุปสาเหตุการกระทำผิดซ้ำตามหลักทั่วไปหรือตามหลักพระพุทธศาสนามีหลากหลายปัจจัยที่ทำให้เกิดโอกาสในการหวนกลับมากระทำผิดซ้ำ แต่ทั้งนี้การกระทำผิดซ้ำจะเกิดขึ้นได้ต้องพิจารณาถึงบริบทของความแตกต่างของความเป็นปัจเจกบุคคล รวมถึงภูมิหลังของผู้กระทำความผิดเองด้วย ทั้งนี้สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงจึงมีสาเหตุหรือปัจจัยที่หลากหลายและแตกต่างกันออกไปตามภูมิหลังของผู้กระทำความผิด

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศ หรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565

พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากผู้กระทำความผิดอาญาบางประเภทที่เกี่ยวข้องกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง เช่น การข่มขืนกระทำชำเรา การกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก การฆาตกรรม การทำร้ายจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย การทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้รับอันตรายสาหัส รวมทั้งการนำตัวบุคคลไปเรียกค่าไถ่ เมื่อถูกจำคุกจนพ้นโทษและได้รับการปล่อยตัวสู่สังคมแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีการติดตามจากเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่ไม่มีสภาพบังคับเป็นกฎหมายและไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ ผู้กระทำความผิดเหล่านี้ส่วนหนึ่งยังมีแนวโน้มที่จะกระทำความผิดในรูปแบบเดียวกันหรือรูปแบบใกล้เคียงกันซ้ำ สมควรมีกฎหมายเฉพาะที่กำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในฐานความผิดดังกล่าว โดยการ

กำหนดให้มีมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด มาตรการเฝ้าระวังภายหลังพ้นโทษและมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษเพื่อป้องกันสังคมและผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่อาจเกิดขึ้นอีกและเพื่อส่งเสริมการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด โดยคำนึงถึงสิทธิและเสรีภาพของผู้ต้องคำสั่งดังกล่าวอย่างเหมาะสม (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566) ปัจจุบันมีผู้ต้องขังในเรือนจำที่ทำความผิดคดีดังกล่าว จำนวน 17,807 ราย

โดยสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขการทำความผิดซ้ำคือ หมวด 3 มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิด (มาตรา 19 ถึงมาตรา 21) กล่าวโดยสรุปคือ ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำของพนักงานอัยการในคดีที่มีการฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยในความผิดตามที่ระบุไว้ในมาตรา 3 พนักงานผู้รับผิดชอบมาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำกำหนดให้กรมราชทัณฑ์รับผิดชอบในการดำเนินการตามคำสั่งให้ใช้มาตรการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำความผิดเพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำและหลักเกณฑ์การใช้มาตรการทางการแพทย์เพื่อป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566) หมวดที่ 4 มาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ (มาตรา 22 ถึงมาตรา 27) กล่าวโดยสรุปคือ การมีคำสั่งกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของศาล การจัดทำรายงานจำแนกลักษณะของนักโทษเด็ดขาดและการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ การยื่นคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ใช้มาตรการการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษของพนักงานอัยการ สิทธิในการให้ถ้อยคำและสิทธิในการมีทนายความของนักโทษเด็ดขาด ผู้รับผิดชอบมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษและหน้าที่ในการจัดทำฐานข้อมูลในระบบสารสนเทศศูนย์เฝ้าระวังความปลอดภัยของประชาชนและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษ หมวดที่ 5 มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษ (มาตรา 28 ถึงมาตรา 36) กล่าวโดยสรุปคือ การมีคำสั่งกำหนดมาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษของศาล การเสนอให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษหรือให้ใช้มาตรการคุมขังภายหลังพ้นโทษร่วมกับการกำหนดมาตรการเฝ้าระวังนักโทษเด็ดขาดเมื่อครบกำหนดการคุมขังของคณะกรรมการพิจารณากำหนดมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำ เป็นต้น (สำนักงานกิจการยุติธรรม, 2566)

ดังนั้นมาตรการในการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำดังกล่าวตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันการกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 หากมีการบังคับใช้กฎหมายที่ประสิทธิภาพ ตรงไปตรงมาและเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ผู้เขียนเชื่อว่า จะสามารถลดปัญหาการกระทำความผิดซ้ำที่มีฐานความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรงได้และแนวโน้มที่จะเกิดการกระทำความผิดซ้ำจะมีแนวโน้มลดลง

บทวิเคราะห์

การศึกษาเรื่อง “การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง” จากการวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงในมุมมองด้านอาชญาวิทยา ด้านอาชญาวิทยาเชิงพุทธ ด้านกระบวนการยุติธรรมและด้านกรณีศึกษา สามารถวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงได้ดังนี้

ตารางที่ 1 สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง

มุมมองด้าน อาชญาวิทยา	มุมมองด้าน อาชญาวิทยาเชิงพุทธ	มุมมองด้านกระบวนการ ยุติธรรม	มุมมองด้าน กรณีศึกษา
ปัจจัยทางด้านตัวตน	ปัจจัยทางจิตวิญญาณ	ปัจจัยทางสังคม	ปัจจัยทางจิต
1. นิสัยของผู้กระทำ ความผิด (ชอบกระทำ จนเป็นนิสัย)	1. การยับยั้งจิตใจ 2. ความโลภ 3. ความโกรธ 4. ความหลงจน	1. ครอบครัว 2. ขาดการศึกษา 3. การว่างงาน 4. ติดยาเสพติด 5. การเลียนแบบพฤติกรรม 6. ทศนคติ	1. อาการทางจิต 2. โรคทางจิตเภท 3. อารมณ์ 4. ไม่รู้สึกถึงความผิด ชอบชั่วดี
2. สันดานของผู้กระทำ ความผิด (เกิดมาเพื่อ กระทำความผิด)	ปัจจัยทางสังคม	ปัจจัยทางกฎหมาย	ปัจจัยสิ่งแวดล้อม กายภาพ
	1. การคบค้าสมาคมกับ คนชั่ว 2. ความยากจน 3. เหลืออาชญากรรม 4. ความอ่อนแอของ สถาบันทางสังคม	1. การขาดกฎหมาย กำหนดวัตถุประสงค์และ กระบวนการแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำผิด 2. โทษที่ไม่เหมาะสม 3. ผู้กระทำผิดไม่ได้รับ โทษเต็มตามคำพิพากษา	1. เมาสุรา 2. ทำร้ายร่างกาย เพื่อนนักโทษ 3. ยาเสพติด
	ปัจจัยสิ่งแวดล้อม กายภาพ		ปัจจัยทางสังคม
	1. สิ่งเสพติด 2. อาวุธ 3. เวลา 4. สถานที่เปลี่ยนที่ง่าย ต่อการเกิดอาชญากรรม		1. ความกดดัน 2.ต่อต้านสังคม 3. ครอบครัว

ที่มา: การวิเคราะห์ของผู้เขียน

จากตารางที่ 1 วิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงพบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ไม่ได้มีความแตกต่างจากการกระทำผิดซ้ำของคดีทั่วไป โดยปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการกระทำซ้ำคือ ปัจจัยทางด้านตัวตน จิตวิญญาณ สังคม กฎหมาย

สิ่งแวดล้อม/กายภาพ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังดังกล่าวได้ หากไม่ได้รับการแก้ไขพื้นที่ด้วยโปรแกรมที่ตรงกับสภาพหรือสาเหตุของการกระทำผิด แต่อย่างไรก็ตามอย่างที่เราได้กล่าวไปข้างต้นว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง พบว่า สาเหตุการกระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่ไม่ได้มีความแตกต่างจากการกระทำผิดซ้ำของคดีทั่วไป แต่อย่างไรก็ตามการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันและการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 ในพระชนมของผู้เขียนมองว่า มีปัจจัยที่คล้ายคลึงกันที่ทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง ทั้งนี้อาจจะพิจารณาบริบทภูมิหลังของผู้ต้องขังร่วมด้วย รวมถึงการชกประวัติ การสืบเสาะพฤติกรรมของผู้ต้องขังเพื่อหาปัจจัยที่แท้จริงที่ทำให้เกิดคดีเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง ยกตัวอย่างเช่น

กรณีศึกษาที่ 1: ผู้ต้องขังหรือนักโทษเด็ดขาดภายหลังพ้นโทษตามพระราชบัญญัติ มาตรการป้องกันและการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 จำนวน 1 ราย พบว่า มีประวัติและพฤติกรรมเสี่ยงกระทำความผิดซ้ำสูง มีประวัติเคยกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายสาหัสและกระทำความผิดฐานอื่น โดยมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการเมาสุรา รวมทั้งมีอาการทางจิตซึ่งเคยเข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลแห่งหนึ่ง อีกทั้งขณะจำคุกยังเคยก่อเหตุทำร้ายร่างกายนักโทษคนอื่น

กรณีศึกษาที่ 2: นาย ก อาชญากรวิกลจริต ทั้งโรคทางจิตเภทและการใช้ยาเสพติด ซึ่งตัวผู้กระทำความผิดอาจเข้าข่ายกลุ่มนี้เพราะมีประวัติเกี่ยวกับยาเสพติดร่วมด้วย นอกจากนี้อาชญากรที่ทำการมีอารมณ์กดดัน เช่น รู้สึกโกรธ หึงหวงหรือโดนสังคมกดดัน โดยบุคลิกของผู้กระทำความผิดมีความเป็นไปได้ว่า อาจก่อเหตุแบบนี้อีก ตั้งแต่พ่อของผู้กระทำความผิดเสียชีวิต ผู้กระทำความผิดก็มีการใช้ยาเสพติดต่อเนื่องเป็นเวลานาน หรืออาจเกิดเหตุหลังมาอยู่ในเวลาที่เขาไม่มีสติ

กรณีศึกษาที่ 3: นาย ข (นามสมมุติ) ผู้ได้รับฉายา “คิด เดอะริปเปอร์” มีที่มาจาก “แจ๊ค เดอะ ริปเปอร์” เสียงวิจารณ์ที่สำคัญที่สุดย่อมหนีไม่พ้นปัญหาของกระบวนการยุติธรรม โดยเฉพาะประเด็นการลดหย่อนโทษตามกระบวนการทางกฎหมายซึ่งเป็นช่องว่างช่องโหว่โดยติดคุกไม่นานนักก็ออกจากทัณฑสถานและนำไปสู่คดีฆาตกรรมสะเทือนขวัญอีกครั้งในปี 2562 สมคตินั้นเป็นคนมีไหวพริบ เฉลียวฉลาด รู้จักอาศัยช่องโหว่ทางกฎหมายเป็นใบเบิกทาง ตั้งแต่สารภาพให้การเป็นประโยชน์ต่อคดีจนได้ลดหย่อน “โทษประหาร” เป็น “จำคุกตลอดชีวิต” จากการให้สัมภาษณ์ของนักอาชญาวิทยาให้ความว่า กรณีนี้เป็นเหตุฆาตกรรมต่อเนื่องเป็นผลมาจากความปกติทางจิต ตอกย้ำความสะใจ ตอบสนองทางจิตใจของฆาตกร หากวิเคราะห์ถึงจิตใจฆาตกรต่อเนื่องมีพฤติกรรมกระทำความรุนแรงซ้ำไม่รู้สึกถึงความผิดชอบชั่วดี (psychopaths) โรคบุคลิกภาพผิดปกติแบบต่อต้านสังคม ขาดความเห็นใจผู้อื่น ขาดความสำนึกผิด ความรู้สึกด้านชาไม่เกรงกลัว และจากการให้ความเห็นของจิตแพทย์พบว่า เกิดจาก

ปัจจัยหลายด้าน เช่น ความผิดปกติของสมอง จิตใจและสังคม ถูกกระทำทารุณกรรมในวัยเด็ก ถูกเลี้ยงดูแบบละเลย ครอบครัแตกแยก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า สาเหตุของการกระทำผิดซ้ำ (ผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรง) มีสาเหตุหลักมาจากปัจจัยทางสังคม ปัจจัยในกระบวนการยุติธรรมของไทย ประสบการณ์ในวัยเด็ก การเมาสุรา การติดยาเสพติด อาการทางจิต การทำร้ายร่างกายนักโทษคนอื่นอารมณ์กดดัน การสืบทอดทางพันธุกรรม โรคทางบุคลิกภาพ ไม่รู้จักผิดชอบชั่วดี ต่อต้านสังคม รวมถึงด้านคุณธรรมและจริยธรรมต่ำ รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ ร่วม เช่น ตัวตน จิตวิญญาณ สังคม กฎหมาย สิ่งแวดล้อม/กายภาพ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่สนับสนุนให้ผู้ต้องขังทวนกลับมากระทำผิดซ้ำ

บทสรุป

สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในคดีเพศและความรุนแรงที่สำคัญคือในด้านอาชญาวิทยาให้ความสำคัญในปัจจัยทางด้านตัวตน ประกอบด้วยนิสัยของผู้กระทำความผิด (ชอบกระทำจนเป็นนิสัย) และสันดานของผู้กระทำความผิด (เกิดมาเพื่อกระทำความผิด) ด้านกระบวนการยุติธรรมที่มีหลาย ๆ หน่วยงานที่มีหน้าที่ในการแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำให้ความสำคัญกับสาเหตุทางสังคมประกอบด้วยครอบครัว การศึกษา การว่างงาน ติดยาเสพติด การเลี้ยงแบบพลวัติกรรม รวมถึงทัศนคติของผู้กระทำความผิด และอีกปัจจัยที่เป็นสาเหตุคือสาเหตุทางกฎหมาย (เนื่องจากหน่วยงานหลายหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมาย) ประกอบด้วยการขาดกฎหมายกำหนดวัตถุประสงค์และกระบวนการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด โทษที่ไม่เหมาะสม ผู้กระทำผิดไม่ได้รับโทษเต็มตามคำพิพากษา และมุมมองด้านกรณีศึกษาพบว่า มีปัจจัยทางจิต ประกอบด้วยอาการทางจิต โรคทางจิตเภท อารมณ์ และไม่รู้สึกลังความผิดชอบชั่วดี รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ และปัจจัยทางสังคม เช่น ความกดดัน การต่อต้านสังคมและครอบครัวซึ่งสาเหตุเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดการกระทำผิดซ้ำได้แต่ในมุมมองทางด้านพระพุทธศาสนาหรืออาชญาวิทยาเชิงพุทธให้ความสำคัญที่ปัจจัยทางจิตวิญญาณ (spiritual factor) เช่น การยับยั้งจิตใจ ความโลภ ความโกรธ ความหลงจน ส่วนปัจจัยทางสังคม เช่น การคบค้าสมาคมกับคนชั่ว ความยากจน ความอ่อนแอของสถาบันทางสังคม รวมถึงปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพต่าง ๆ แต่โดยสรุปกล่าวว่า กรรมคือการกระทำของมนุษย์ที่ควรจะได้รับจากการกระทำของตนเองไม่ว่าจะเป็นกรรมดีหรือกรรมชั่ว

การกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงสามารถนำสาเหตุเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำได้ตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกระทำความผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 นอกจากมาตรการที่กำหนดออกมาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้โดยควรให้ความสำคัญกับการแก้ไขฟื้นฟูพฤติกรรมนิสัยของผู้ต้องขังซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการแก้ไขปัญหการกระทำผิดซ้ำได้

ข้อเสนอแนะการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 และแนวทางการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะในมุมมองของผู้เขียนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังคดีเพศและความรุนแรงตามพระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 การที่จะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่หวนกลับมากระทำผิดซ้ำนั้นต้องมีการบังคับใช้กฎหมายโดยเฉพาะ “พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565” ให้ตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมายจึงจะสามารถแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนั้นแล้วหากพิจารณามาตรการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติก็จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถบังคับใช้กฎหมายและลงโทษได้อย่างมีประสิทธิภาพตามแนวคิดของสำนักอาชญาวิทยาตั่งเดิม (classical school) ที่ต้องมีความรุนแรงที่เหมาะสม (proportionate severity) รวดเร็ว (swiftness) และแน่นอน (certainty) แต่อย่างไรก็ตามควรที่จะพิจารณาถึงสาเหตุอื่น ๆ ร่วมด้วยเช่นกันเพื่อที่จะทำให้การป้องกันการกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง หรือการกระทำผิดซ้ำในคดีอื่น ๆ สามารถแก้ไขปัญหานี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- กรมราชทัณฑ์. (2566). รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ สํารวจ ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2566. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2566 จาก http://www.correct.go.th/rt103pdf/report_result.php?date=2023-10-01&report=.
- กรมราชทัณฑ์. (2566). ห้าอันดับประเภทคดีที่มีอัตราการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังที่ได้รับการปล่อยตัว. เรียกใช้เมื่อ 16 ตุลาคม 2566 จาก <http://www.correct.go.th/recstats/index.php/th/Home>.
- ไท วัฒนา. (2564). กระบวนการยุติธรรมทางเลือกในต่างประเทศ สู่โมเดลการแก้ไขปัญหาคกระบวนการยุติธรรมไทย. เรียกใช้เมื่อ 11 ตุลาคม 2566 จาก <https://researchcafe.tsri.or.th/judicial-process/>.
- ไทยพีบีเอส. (2566). ก่อเหตุซ้ำ “คดีผิดทางเพศ” ทำหาย กม. JSOC. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.thaipbs.or.th/news/content/327215>.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2565). พระราชบัญญัติมาตรการป้องกันกระทำผิดซ้ำในความผิดเกี่ยวกับเพศหรือที่ใช้ความรุนแรง พ.ศ. 2565 เล่ม 139 ตอนที่ 66 ก.

- สำนักงานกิจการยุติธรรม. (2566). เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอพระราชบัญญัติ. เรียกใช้เมื่อ 10 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.oja.go.th/wp-content/uploads/2021/12/LegalSummarySVCP.pdf>.
- สุธาสินี ดอกพะยอม. (2552). ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังในเรือนจำจังหวัดสุพรรณบุรี. ใน วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุวรรณ ใจคลองแคล้ว. (2546). สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของผู้ต้องขังเรือนจำพิเศษธนบุรี. ใน วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารงานยุติธรรม. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อภิวัดน์ สุตสาว. (2561). การกำหนดโทษอาญาตามบทบัญญัติมาตรา 77 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. วารสารจุลนิติ, 15(2), 113-127.
- อรรถ ชูบำรุง. (2561). อาชญาวิทยาแนวพุทธ. กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- อุนิษา เลิศโตมรสกุล และอรรถ ชูบำรุง. (2561). อาชญากรรมและอาชญาวิทยา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Maltz. (1984). Recidivism. New York: Maltz Publishers.